

Warszawa, 10 kwietnia 2015

Ocena rozprawy habilitacyjnej oraz dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego

dr n. med. Jakuba Kaźmierskiego

Podstawą recenzji pracy habilitacyjnej i dorobku naukowego dr Jakuba Kaźmierskiego jest Autoreferat obejmujący informacje na temat aktywności naukowej Kandydata, kopie wybranych publikacji oraz omówienie cyklu publikacji poświęconych częstości występowania, czynnikom ryzyka i patogenecie zaburzeń świadomości występujących po operacjach pomostowania aortalno-wieńcowego.

Dr Jakub Kaźmierski ukończył studia medyczne na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Łodzi w 2002 roku. W 2009 roku uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie psychiatrii. W 2008 roku uzyskał stopień naukowy doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy pt.: „Ocena częstości i czynników ryzyka majaczenia po zabiegach kardiochirurgicznych” (promotor: prof. dr hab. Iwona Kłoszewska). Od 2009 roku pracuje w Klinice Psychiatrii Wieku Podeszłego i Zaburzeń Psychotycznych, Centralnego Szpitala Klinicznego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, początkowo na stanowisku asystenta, a od 2011 roku adiunkta.

Ocena dorobku naukowego

Dorobek naukowy dr Jakuba Kaźmierskiego obejmuje łącznie 16 publikacji, w tym 11 oryginalnych (w tym 5 prac z cyklu publikacji), 2 prace poglądowe, 1 monografię, 1 rozdział w opracowaniach monograficznych i 3 prace kazuistyczne oraz 12 komunikatów zjazdowych. Łączna wartość współczynnika oddziaływania IF dla prac wykonanych po doktoracie wynosi 29,346 a punktacja MNiSW 342. Wskaźnik Hirscha dla wszystkich publikacji wynosi 5, a liczba cytowani 138 (Web of Science).

W 11 pracach oryginalnych opublikowanych po doktoracie dr Jakub Kaźmierski jest pierwszym autorem. Większość prac opublikowana jest w czasopiśmie zagranicznych z

listy filadelfijskiej, o dobrym czynniku oddziaływania (np. Crit Care 4,607; J Neuropsych Clin Neurosci 1,981; Psychosomatics 2,153). Ponadto Habilitant opublikował 3 prace kazuistyczne o walorach prac oryginalnych. W większości prac spoza cyklu udział Habilitanta jest duży lub znaczący (ocenia się na 30-70%).

Ocena przebiegu pracy naukowej

Zainteresowania Habilitanta obejmują głównie tematykę zaburzeń świadomości po operacja kardiochirurgicznych. W całej pracy naukowej większość prac i badań jest poświęcona temu zagadnieniu lub zagadnieniom pokrewnym. Z prac opublikowanych poza cyklem 8 na 11 dotyczy tego tematu. Widać w tym wyraźną dążność do zgłębienia częstości występowania takich zaburzeń oraz ich patomechanizmu. Jest to również temat wymagający jeszcze wiele badań i pracy, dający wiele możliwości rozwoju. Oprócz tego, Habilitant brał udział w pracach poświęconych wpływowi klozapiny na przyrost masy ciała oraz przeprowadził analizę porównującą kliniczną przydatność i użycie kryteriów DSMIV oraz ICD10 w diagnozowaniu majaczenia. Oceniał ponadto przydatność stosowanych narzędzi diagnostycznych - Memorial Delirium Assessment Scale (MDAS) i Delirium Index (DI) w diagnostyce zaburzeń świadomości. Prace te mają dużą wartość praktyczną dla prowadzenia badań u pacjentów pooperacyjnych w diagnostyce zaburzeń świadomości.

Habilitant kieruje grantem Krajowego Projektu Badawczego w ramach programu Iuventus Plus dotyczącym oceny czynników predysponujących do uzyskania remisji po pierwszym epizodzie schizofrenii. Do innych osiągnięć należy niewątpliwie 3-krotne uzyskanie nagrody Rektora Uniwersytetu Medycznego w Łodzi za cykl publikacji.

Ocena rozprawy habilitacyjnej

Rozprawa habilitacyjna stanowi cykl 5 publikacji poświęconych czynnikom ryzyka, częstości występowania i patogenezie zaburzeń świadomości występujących po operacja kardiochirurgicznych. Tematyka cyklu jest dominująca we wszystkich innych publikacjach Habilitanta, wskazując na główny nurt jego zainteresowań, zapoczątkowany rozprawą doktorską.

Publikacje cyklu są pracami o autorstwie zespołowym (5-11 autorów), ale we wszystkich 5 publikacjach cyklu Habilitant jest pierwszym autorem. Prace zostały opublikowane w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym, o średnich i wysokich współczynnikach

oddziaływania. Łączny współczynnik *impact factor* dla tych publikacji wynosi 15,479. Z oświadczeń współautorów publikacji wynika że Habilitant pełnił wiodącą rolę zarówno w tworzeniu koncepcji badania, wykonaniu i opracowywaniu wyników opublikowanych prac.

Cykl obejmuje zagadnienia zaburzeń neuropsychiatrycznych występujących po zabiegach pomostowania aortalno-wieńcowego. Operacje te według innych autorów są obarczone wysokim ryzykiem takich powikłań sięgających powyżej 50% operowanych osób. Habilitant zbadał 563 chorych, w ramach badania IPDACS (Incidence and Predictors of Delirium After Cardiac Surgery; (J Psychosom Res 2010). Do czynników ryzyka wystąpienia majaczenia po operacjach kardiochirurgicznych oprócz opisywanych wcześniej zaburzeń somatycznych (niedokrwistość, spadek pO₂ po operacji czy przedłużona intubacja), które mogą bezpośrednio być przyczyną całkowitego niedokrwienia/niedotlenienia mózgu i związanego z tym uszkodzenia, należy również epizod dużej depresji i zaburzenia poznawcze stwierdzone przed zabiegiem. Kolejne prace cyklu są poszukiwaniem wspólnych czynników patogennych dla majaczenia i depresji (cytokiny prozapalne, poziom kortyzolu) oraz majaczenia i zaburzeń poznawczych (polimorfizm podjednostek receptora NMDA). Metodologia przedstawionych prac nie budzi zastrzeżeń. Do najciekawszych obserwacji z mojego punktu widzenia należą zwiększone poziomy prozapalnych cytokin przedoperacyjnie świadczące o istnieniu potencjalnego stanu zapalnego przed operacją lub pobudzenia układu immunologicznego, który może przyczyniać się do występowania zaburzeń psychicznych po zabiegach. Związek gorszego przebiegu pooperacyjnego z zaburzeniami kognitywnymi przed zabiegiem, był wykazywany po innych dużych operacjach wymagających długiego znieczulenia ogólnego i został potwierdzony również w badaniach Habilitanta.

Wszystkie prezentowane badania są niewątpliwie nowatorskie i przynoszą efekty praktyczne. W grupie chorych poddawanych operacjom kardiochirurgicznym można na podstawie wyników prac habilitanta wyodrębnić grupę ryzyka, która poddana dodatkowym interwencjom lub ściślej monitorowana mogłaby uniknąć powikłania w postaci majaczenia. Prace wpisują się w bardzo szeroki nurt badań nad zagadnieniem czynników ryzyka majaczenia po operacjach kardiochirurgicznych i innych dużych zabiegach. Potwierdzają już wcześniejsze spostrzeżenia co do zwiększonego ryzyka majaczenia w przypadku chorych obciążonych somatycznie przed zabiegiem np. migotaniem przedsionków, i zwiększeniem takiego ryzyka przez zaburzenia metaboliczne, czas trwania zabiegu, potencjalne niedotlenienie mózgu itp. Niewątpliwie cennym i nowym spostrzeżeniem na tle innych badań

na ten temat jest powiązanie depresji przed zabiegiem jako czynnika ryzyka majaczenia i ewentualny związek z tym zaburzeń wydzielania kortyzolu. Od wielu lat poszukiwane są także markery uszkodzenia mózgu po zabiegach kardiochirurgicznych lub zdarzeniach kardiologicznych (nagłe zatrzymanie krążenia np.), które nie wykazują niestety pełnej zgodności i nie pozwalają na wyodrębnienie grupy, u której spodziewane są zaburzenia kognitywne lub psychiczne. Prace Habilitanta rozszerzają i wyodrębniają taką specyficzną grupę. Rozszerzenie analizy o inne biomarkery uszkodzenia mózgu może dać nadzieję na znalezienie innych czynników ryzyka zaburzeń neuropsychiatrycznych po operacjach kardiologicznych (choć nie jest to wprost celem prac Habilitanta).

Ocena działalności dydaktyczno-organizacyjnej

Habilitant bierze udział w międzynarodowym projekcie HARC, którego celem jest stworzenie międzynarodowego centrum badawczego zajmującego się badaniem i leczeniem chorób związanych ze starzeniem się. Bierze udział w organizacji Łódzkich Warsztatów Psychogeriatrycznych. Wygłasza wykłady na konferencjach krajowych i międzynarodowych. Jest opiekunem jednego doktoranta i opiekunem lekarzy rezydentów specjalizujących się w dziedzinie psychiatrii. Ogólnie dorobek dydaktyczno-organizacyjny jest wystarczający. Dodatkowo habilitant recenzuje publikacje w dobrych i bardzo dobrych czasopismach (min Circulation, British Journal of Anaesthesia).

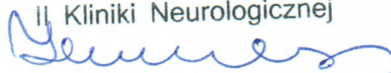
Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, Europejskiego Towarzystwa Neuropsychofarmakologii oraz członkiem Komisji Bioetycznej przy Okręgowej Izbie Lekarskiej w Łodzi.

Wnioski końcowe

Podsumowując stwierdzam, że dorobek naukowy i dydaktyczny dr Jakuba Kaźmierskiego spełnia wszystkie formalne i tradycyjne wymogi stawiane osobom ubiegającym się o tytuł doktora habilitowanego. Całościowy dorobek naukowy wskazuje, że jest on wartościowym lekarzem i badaczem wdrażającym wyniki pracy naukowej do praktyki klinicznej. Na podkreślenie zasługuje duża aktywność naukowa wyrażająca się w zwiększającej się z każdym rokiem liczbie publikacji, zdolność do pozyskiwania i kierowania grantami, i konsekwencja w prowadzeniu badań naukowych.

Wobec powyższego zgłaszam wniosek o dopuszczenie dr Jakuba Kaźmierskiego do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

dr hab. Iwona Kurkowska-Jastrzębska
II Kliniki Neurologicznej



Dr hab. n. med. Iwona Kurkowska-Jastrzębska
profesor nadzwyczajny w IPiN